

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 30 maja 2024 r.*

Odwołanie – Dumping – Przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu –
Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/492 – Ostateczne cło antydumpingowe –
Obliczanie wartości normalnej – Rozporządzenie (UE) 2016/1036 – Artykuł 2 ust. 5 –
Obliczanie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem w oparciu o zapisy księgowe strony, wobec której toczy się dochodzenie – Koszty, które nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych – Dostosowanie na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub na każdej innej stosownej podstawie –
Upewnienia dyskrecjonalne Komisji Europejskiej

W sprawie C-261/23 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 kwietnia 2023 r.,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, z siedzibą w Ajn Suchnie (Egipt),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, z siedzibą w Ajn Suchnie,

które reprezentowali V. Crochet i B. Servais, adwokaci,

wnoszący odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania były:

Komisja Europejska, którą reprezentowali L. Di Masi, G. Luengo i P. Němečková, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

Tech-Fab Europe eV, z siedzibą we Frankfurcie nad Menem (Niemcy), którą reprezentowali J. Beck i L. Ruessmann, adwokaci,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: F. Biltgen, prezes izby, J. Passer (sprawozdawca) i M.L. Arastey Sahún, sędziowie,

* Język postępowania: angielski.

rzecznik generalny: T. Ćapeta,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznik generalnej, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 W odwołaniu wnoszący odwołanie Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (zwany dalej „Hengshi”) i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (zwany dalej „Jushi”) wnoszą o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 1 marca 2023 r., Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisja (T-301/20, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2023:93), w którym Sąd oddalił jako bezzasadną ich skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. 2020, L 108, s. 1, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”) w zakresie, w jakim ich dotyczy.

Ramy prawne

Prawo WTO

- 2 Decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. 1994, L 336, s. 1) Rada Unii Europejskiej przyjęła Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO), podpisane w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r., jak również porozumienia znajdujące się w załącznikach 1–3 do tego porozumienia, wśród których znajduje się Porozumienie w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (Dz.U. 1994, L 336, s. 103, zwane dalej „porozumieniem antydumpingowym”).
- 3 Artykuł 2 porozumienia antydumpingowego, zatytułowany „Stwierdzenie istnienia dumpingu”, przewiduje:
  - „2.1. Dla celów niniejszego Porozumienia produkt uważa się za wprowadzony na rynek na warunkach dumpingowych, tzn. wprowadzony do handlu w innym kraju po cenie niższej od jego wartości normalnej, jeżeli cena eksportowa produktu wywożonego z jednego kraju do drugiego jest niższa niż porównywalna cena, w normalnym obrocie handlowym, podobnego produktu przeznaczonego do konsumpcji w kraju eksportera.
  - 2.2. W przypadku kiedy nie występuje sprzedaż podobnego produktu w normalnym obrocie handlowym na rynku wewnętrznym kraju wywożącego bądź kiedy, ze względu na szczególną sytuację na rynku lub niski poziom sprzedaży na rynku wewnętrznym kraju wywożącego [...], sprzedaż taka nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, margines dumpingu będzie

ustalony przez porównanie z porównywalną ceną podobnego produktu w wywozie do odpowiedniego kraju trzeciego, pod warunkiem iż cena ta jest reprezentatywna, bądź z kosztem produkcji w kraju pochodzenia powiększonym o rozsądną wielkość z tytułu kosztów administracyjnych, sprzedaży, ogólnych oraz zysku.

2.2.1. Sprzedaż produktu podobnego na rynku wewnętrznym kraju eksportera lub sprzedaż do kraju trzeciego po cenach poniżej jednostkowych (stałych i zmiennych) kosztów produkcji, powiększonych o koszty administracyjne, sprzedaży i ogólne, może być uznana za niedokonaną w normalnym obrocie handlowym ze względu na cenę i może zostać pominięta przy określaniu wartości normalnej tylko wtedy, jeżeli władze [...] stwierdzą, że taka sprzedaż jest realizowana w wydłużonym czasie [...] w znacznych ilościach [...] i po cenach, które nie gwarantują pokrycia wszystkich kosztów w rozsądnym okresie. Jeżeli ceny, które w momencie sprzedaży są niższe od kosztów jednostkowych, przewyższają średnie ważone koszty jednostkowe za okres objęty dochodzeniem, to takie ceny będą uznane za umożliwiające zwrot kosztów w rozsądnym okresie.

2.2.1.1. Dla celów [ust. 2] koszty będą liczone zwykle na podstawie zapisów posiadanych przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem, pod warunkiem że takie zapisy są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami księgowości w kraju eksportera i właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu. [...]

[...]”.

Prawo Unii

Rozporządzenie podstawowe

4 Artykuł 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”), zatytułowany „Stwierdzenie istnienia dumpingu”, przewiduje:

„1. Podstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu.

Jednakże jeżeli eksporter w kraju wywozu nie produkuje lub nie sprzedaje produktów podobnych, wartość normalna może zostać ustalona na podstawie cen innych sprzedawców lub producentów.

Ceny między stronami, co do których wydaje się, że są ze sobą powiązane lub że zawarły między sobą porozumienia kompensacyjne, mogą nie zostać uznane za obowiązujące w zwykłym obrocie handlowym oraz mogą nie zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, o ile nie zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na te ceny.

W celu ustalenia, czy dwie strony są powiązane, można wziąć pod uwagę definicję stron powiązanych określoną w art. 127 rozporządzenia [wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2015, L 343, s. 558)].

[...]

5. Koszty oblicza się zazwyczaj w oparciu o zapisy księgowe przechowywane przez stronę, wobec której toczy się dochodzenie, pod warunkiem że zapisy te są zgodne z zasadami rachunkowości powszechnie przyjętymi w danym kraju oraz zostanie wykazane, że zapisy te właściwie dokumentują koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem.

Jeżeli koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych zainteresowanej strony, są one dostosowywane lub ustalane na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub, w przypadku gdy takie informacje nie są dostępne lub nie mogą być wykorzystywane, na każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków.

[...]

6. Wysokość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ustala się w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktów podobnych przez producenta lub eksportera objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. W przypadku gdy ustalenie tych wielkości nie jest możliwe na takiej podstawie, mogą być one ustalone w oparciu o:

a) średnią ważoną faktycznych wielkości określonych dla innych eksporterów lub producentów objętych postępowaniem w odniesieniu do produkcji i sprzedaży produktu podobnego na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia;

[...]”.

5 Artykuł 9 rozporządzenia podstawowego, zatytułowany „Zakończenie bez wprowadzenia środków, nałożenie ceł ostatecznych”, stanowi w ust. 4:

„Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz jeżeli interes Unii [Europejskiej] wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Komisja [Europejska] nakłada ostateczne cło antydumpingowe zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3. W przypadku obowiązywania ceł tymczasowych Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła.

Kwota cła antydumpingowego nie może przekraczać stwierdzonego marginesu dumpingu, lecz powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii [Europejskiej]”.

Rozporządzenie (UE) 2016/1037

6 Artykuł 29 ust. 6 akapit pierwszy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 55) przewiduje:

„Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano”.

Sporne rozporządzenie

7 Motywy 52, 312 i 331 spornego rozporządzenia stanowią:

„(52) Produkt objęty postępowaniem [...] stanowią materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² (»materiały z włókna szklanego«) pochodzące z [Chińskiej Republiki Ludowej] i Egiptu, obecnie objęte kodami CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 i 7019900080) (»produkt objęty postępowaniem«).

[...]

(312) W przeciwieństwie do tego, co utrzymują producenci eksportujący, stwierdzono, że ceny, po których [Hengshi] zakupił niedoprzędy z włókien szklanych [zwane dalej »niedoprzędami z włókien szklanych«] od [Jushi], nie zostały naliczone w warunkach pełnej konkurencji, ponieważ były one stale i znacznie niższe od cen pobieranych przez [Jushi] od niezależnych klientów na egipskim rynku krajowym tego samego produktu. Biorąc pod uwagę znaczną różnicę między tymi cenami, Komisja stwierdziła, że cen, które [Hengshi] płacił [Jushi], nie można uznać za ceny obowiązujące w warunkach pełnej konkurencji. Pomimo że ceny te przynosiły zysk, nie odzwierciedlały cen rynkowych w Egipcie i w przypadku braku przynależności korporacyjnej [Hengshi] płaciłby znacznie wyższe ceny za niedoprzędy z włókien szklanych. Ponadto uznano że odniesienie do braku zakłócających środków rządowych przy ustalaniu cen surowców jest nieistotne, ponieważ decydujące znaczenie w niniejszej sprawie ma analiza warunków pełnej konkurencji.

[...]

(331) Wspomniani producenci eksportujący zdają się również nieprawidłowo interpretować pojęcie kosztów w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Pojęcie to odnosi się do kosztów ponoszonych przez producenta produktu objętego dochodzeniem (a nie do producenta materiału do produkcji). Z punktu widzenia kupującego zysk sprzedawcy stanowi koszt zawarty w cenie płaconej za materiał do produkcji. Komisja w prawidłowy sposób przeprowadziła ocenę służącą ustaleniu, czy w zapisach księgowych [...] Hengshi właściwie udokumentowano koszty związane z produkcją materiałów z włókna szklanego, i stwierdziła, że ceny transferowe za zakup niedoprzędów z włókien szklanych były znacznie niższe w porównaniu z cenami rynkowymi tego samego rodzaju produktów w Egipcie, co oznacza, że nie były cenami wolnorynkowymi. W konsekwencji Komisja dostosowała koszt niedoprzędów z włókien szklanych na podstawie cen stosowanych przez [...] Jushi w odniesieniu do niepowiązanych przedsiębiorstw na rynku egipskim”.

Rozporządzenie (WE) nr 1972/2002

- 8 Motyw 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1972/2002 z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2002, L 305, s. 1) stanowił:

„Za właściwe uznaje się dostarczenie wskazówek w odniesieniu do tego, co należy zrobić, jeśli, na podstawie art. 2 ust. 5 [rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1)], zapisy nie odzwierciedlają właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą danego produktu, w szczególności w przypadkach, gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż produktu podobnego nie pozwala na właściwe porównanie. W takich okolicznościach odpowiednie dane powinny być otrzymywane ze źródeł, które nie są dotknięte takimi zakłóceniami. Takimi źródłami mogą być koszty innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub, w przypadku gdy do tych informacji nie ma dostępu lub gdy nie mogą one być wykorzystywane, wszelkie inne rozsądne źródła, w tym informacje z innych reprezentatywnych rynków. Odpowiednie dane mogą być wykorzystywane bądź do dostosowania niektórych pozycji zapisów danej strony, bądź, w przypadku gdy jest to niemożliwe, do określenia kosztów tej strony”.

Okoliczności powstania sporu

- 9 W pkt 2–15 zaskarżonego wyroku okoliczności powstania sporu zostały przedstawione w następujący sposób:

„2 Hengshi i Jushi to dwie spółki utworzone zgodnie z prawem Arabskiej Republiki Egiptu. Obie należą do grupy China National Building Material (CNBM). Działalność skarżących polega na produkcji i wywozie między innymi [materiałów z włókien szklanych] sprzedawanych między innymi w Unii Europejskiej.

3 W okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2018 r.) Jushi produkowa[ła] jednocześnie materiały z włókien szklanych oraz niedoprzędzy z włókien szklanych [...], główny surowiec do produkcji materiałów z włókien szklanych. Jushi wykorzyst[ywał] niedoprzędzy z włókien szklanych własnej produkcji do wytwarzania materiałów z włókien szklanych, ale również sprzedawa[ła] niedoprzędzy z włókien szklanych swoim niezależnym klientom, zarówno w Egipcie, jak i za granicą, w tym także Hengshi. Owa ostatnia spółka wytwarzała materiały z włókien szklanych z niedoprzędów z włókien szklanych zakupionych u Jushi oraz od innej spółki powiązanej oraz od niepowiązanej spółki z siedzibą w Chinach.

4 Jushi sprzedawa[ła] materiały z włókien szklanych bezpośrednio niezależnym klientom w Egipcie i w Unii. Spółka ta wywoziła również materiały z włókien szklanych przeznaczone dla trzech powiązanych z nią klientów w Unii, a mianowicie: Jushi Spain SA, Jushi France SAS i Jushi Italia Srl. Jushi sprzedawa[ła] ponadto materiały z włókien szklanych w Unii za pośrednictwem spółki powiązanej z siedzibą poza Unią, Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.

- 5 Hengshi nie sprzedawa[ł] materiałów z włókien szklanych na rynku egipskim. Sprzeda[wał] [on] materiały z włókien szklanych w Unii bezpośrednio niepowiązanym klientom, jak również za pośrednictwem spółki powiązanej z siedzibą poza Unią, Huajin Capital Ltd.
- 6 W następstwie skargi złożonej w dniu 8 stycznia 2019 r. przez [interwenienta w pierwszej instancji], Tech-Fab Europe eV w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej produkcji materiałów z włókien szklanych Unii na podstawie art. 5 rozporządzenia [podstawowego], Komisja Europejska wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii materiałów z włókien szklanych pochodzących z Chin i Egiptu. W dniu 21 lutego 2019 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. 2019, C 68, s. 29).
- 7 Jak wynika z motywu 52 [spornego rozporządzenia,] produktami objętymi dochodzeniem antydumpingowym były materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² pochodzących z Chin i Egiptu, objętych obecnie kodami CN: ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 i 7019900080).
- 8 Dochodzenie w sprawie dumpingu i powstałej szkody dotyczyło okresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2018 r. Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody i związku przyczynowego objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem.
- 9 W dniu 8 kwietnia 2019 r. skarżące złożyły odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy, a także odpowiedzi na załącznik I do kwestionariusza dla ich spółek powiązanych.
- 10 W dniu 16 maja 2019 r. Komisja wszczęła oddzielne dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu do Unii pochodzących z Chin i Egiptu materiałów z włókna szklanego ([zwane] dalej »równoległym dochodzeniem antysubsydyjnym w odniesieniu do materiałów z włókien szklanych«). W dniu 7 czerwca 2019 r. Komisja wszczęła również dochodzenie antysubsydyjne dotyczące niedoprzędów z włókien szklanych (zwane dalej »równoległym dochodzeniem antysubsydyjnym w odniesieniu do niedoprzędów z włókien szklanych«).
- 11 Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w pomieszczeniach skarżących oraz w pomieszczeniach należących do ich spółek zależnych. W dniu 30 maja 2019 r. skarżące przedstawiły dodatkowe uwagi w następstwie tych wizyt.
- 12 W dniu 19 grudnia 2019 r. Komisja poinformowała o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne środki antydumpingowe na przywóz materiałów z włókien szklanych pochodzących z Chin i Egiptu (zwane dalej »ostatecznym ujawnieniem«). W dniu 9 stycznia 2020 r. skarżące przedstawiły uwagi w sprawie owego ujawnienia. W dniu 16 stycznia 2020 r. przeprowadzono w lokalach Komisji przesłuchanie dotyczące wspomnianego ujawnienia. Tego samego dnia skarżące przekazały na piśmie dodatkowe uwagi.

- 13 W dniu 10 lutego 2020 r. Komisja opublikowała dodatkowe ostateczne ujawnienie (zwane dalej »dodatkowym ostatecznym ujawnieniem«). Ujawnienie to uwzględniało niektóre argumenty przedstawione przez skarżące w przedmiocie ostatecznego ujawnienia. Skarżące złożyły w dniu 13 lutego 2020 r. uwagi w przedmiocie dodatkowego ostatecznego ujawnienia. W dniu 17 lutego 2020 r. przeprowadzono w lokalach Komisji przesłuchanie dotyczące wspomnianego ujawnienia.
- 14 Na wniosek skarżących rzecznik ds. stron przeprowadził w dniu 25 lutego 2020 r. kolejne przesłuchanie.
- 15 W dniu 1 kwietnia 2020 r. Komisja przyjęła [sporne rozporządzenie]. Rozporządzenie to ustanawia ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 20 % na przywóz materiałów z włókien szklanych przez skarżące do Unii”.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 10 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 19 maja 2020 r. wnoszący odwołanie wnieśli skargę o stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia.
- 11 Postanowieniem z dnia 11 listopada 2020 r. Sąd dopuścił Tech-Fab Europe do udziału w sprawie w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji.
- 12 Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności wnoszący odwołanie podnieśli dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczył tego, że metoda, jaką posłużyła się Komisja w celu ustalenia, po pierwsze, kosztów produkcji materiałów z włókien szklanych Hengshi, kosztów sprzedaży, wydatków administracyjnych i innych kosztów ogólnych (zwanym dalej „kosztami ogólnymi”) oraz, po drugie, zysku, jaki należy przyjąć w celu obliczenia konstruowanej wartości normalnej, naruszała art. 2 ust. 3, 5, 6, 11 i 12 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a drugi tego, że metoda, jaką posłużyła się Komisja przy ustalaniu marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen wnoszących odwołanie, naruszała art. 3 ust. 1–3 i 6 oraz art. 9 ust. 4 tego rozporządzenia.
- 13 Zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił oba te zarzuty, a tym samym skargę w całości. W odniesieniu do zarzutu pierwszego Sąd uznał w szczególności, że Komisja nie naruszyła prawa ani nie popełniła oczywistego błędu w ocenie, uznając, że ze względu na to, iż cena niedoprzędów z włókien szklanych znajdująca się w dokumentach księgowych Hengshi nie została ustalona w warunkach pełnej konkurencji, nie można było uznać, że cena ta w sposób rozsądny uwzględniała koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, i że w konsekwencji należało dokonać jej dostosowania. W odniesieniu do zarzutu drugiego Sąd uznał, że jest on bezskuteczny. Nawet bowiem przy założeniu, że wnoszący odwołanie zasadnie zakwestionowali metodę, którą Komisja zastosowała w celu ustalenia ceny eksportowej Jushi przy obliczaniu marginesu podcięcia cenowego i zaniżania cen, Sąd orzekł, że taki błąd nie może prowadzić do stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia, ponieważ nawet gdyby należało wziąć pod uwagę nowe obliczenia przedstawione przez Komisję, uwzględniające zastrzeżenia wnoszących odwołanie, nie doprowadziłyby one w każdym razie do zmiany cel antydumpingowych nałożonych na wnoszących odwołanie, co ci ostatni sami przyznali.

Żądania stron

- 14 W swym odwołaniu wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
  - uwzględnienie części pierwszej, trzeciej i piątej zarzutu pierwszego podniesionego w pierwszej instancji; oraz
  - obciążenie Komisji i wszystkich interwenientów kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.
- 15 Komisja wnosi do Trybunału o:
- oddalenie odwołania oraz
  - obciążenie wnoszących odwołanie kosztami postępowania.
- 16 Tech-Fab Europe wnosi do Trybunału o:
- oddalenie odwołania jako bezzasadnego oraz
  - obciążenie wnoszących odwołanie kosztami poniesionymi przez Tech-Fab Europe w ramach niniejszego postępowania i jego interwencji w pierwszej instancji.

W przedmiocie odwołania

- 17 Wnoszący odwołanie na poparcie odwołania podnoszą trzy zarzuty.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego

Argumentacja stron

- 18 W zarzucie pierwszym, który dotyczy pkt 31–34 i 36–43 zaskarżonego wyroku, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego. W szczególności twierdzą oni, że Sąd naruszył prawo, orzekając, że ponieważ cena niedoprzedów z włókien szklanych zawarta w dokumentach księgowych Hengshi nie została ustalona w warunkach pełnej konkurencji, nie można było uznać, że cena ta w sposób rozsądny uwzględniała koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, i że w konsekwencji należało dokonać jej dostosowania.
- 19 Na poparcie tego zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnoszą w pierwszej kolejności, że art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego interpretowany w sposób ścisły i z uwzględnieniem jego kontekstu nie pozwala Komisji na pominięcie kosztów zawartych w zapisach księgowych producenta eksportującego z tego tylko powodu, że element składający się na koszty nie został poniesiony w warunkach pełnej konkurencji.

- 20 W związku z tym Sąd, uznając, że w ramach przysługującego jej szerokiego zakresu uznania Komisja, w celu dokonania dostosowania, może odejść od kosztów ujętych w dokumentacji księgowej strony objętej dochodzeniem, jeżeli cena surowca wykorzystanego do wytworzenia produktu objętego postępowaniem nie jest ustalona w warunkach pełnej konkurencji, naruszył prawo, nadając art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego zakres, którego jest on pozbawiony. W konsekwencji Sąd również błędnie orzekł w pkt 29 zaskarżonego wyroku, że ze względu na istnienie tego szerokiego zakresu uznania jego kontrola powinna ograniczać się w tym kontekście do weryfikacji przestrzegania przepisów proceduralnych, materialnej prawidłowości ustalenia okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistych błędów w ocenie tych okoliczności faktycznych lub braku nadużycia władzy przez Komisję.
- 21 Skoro bowiem druga przesłanka wymieniona w art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego miałyby charakter wyjątku, podlegałyby ona ścisłej wykładni, co oznacza, że w celu jej stosowania Komisja powinna oprzeć się na obiektywnych czynnikach, nie dysponując w odniesieniu do nich zakresem uznania. Tak więc w zakresie, w jakim wyjątek przewidziany w drugiej przesłance z art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego wyraźnie dotyczy sytuacji, w których koszty poniesione przez danego producenta nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych, i obejmuje sytuacje, w których na koszty wpływa szczególna sytuacja rynkowa, wyjątku tego nie można rozszerzyć na inne okoliczności niż te, które są wyczerpująco wymienione w tym przepisie, takie jak fakt, że rozpatrywane koszty nie są ponoszone w warunkach pełnej konkurencji ze względu na stosunki wewnątrz grupy.
- 22 Ponadto w pkt 41 zaskarżonego wyroku Sąd niesłusznie rozszerzył zakres stosowania art. 2 ust. 5 tego rozporządzenia, który dotyczy jakości zapisów księgowych, opierając się w drodze analogii na art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia, który dotyczy jakości i racjonalnego charakteru kosztów poniesionych przez strony powiązane.
- 23 W drugiej kolejności wnoszący odwołanie podnoszą, że błąd popełniony przez Sąd przy wykładni art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Organu Rozstrzygania Sporów WTO. Przepis ten należy bowiem interpretować w świetle art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO. Tymczasem ten ostatni uznał już w sprawozdaniu z dnia 12 września 2019 r., że druga przesłanka wymieniona w art. 2.2.1.1 zdanie pierwsze dotyczy kwestii, czy zapisy księgowe eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiednio i w wystarczającym stopniu przedstawiają lub uwzględniają koszty poniesione przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem, które mają rzeczywisty związek z produkcją i sprzedażą danego konkretnego produktu. Ponadto w sprawozdaniu przyjętym w dniu 26 października 2016 r. Organ Apelacyjny WTO stwierdził w szczególności, że ta druga przesłanka wymaga porównania kosztów wskazanych w zapisach księgowych producenta lub eksportera z kosztami poniesionymi przez tego producenta lub eksportera.
- 24 W związku z tym zdaniem wnoszących odwołanie art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego należy interpretować w ten sposób, że Komisja powinna ograniczyć się do sprawdzenia, czy zapisy księgowe przechowywane przez producenta objętego dochodzeniem odzwierciedlają „odpowiednio i w wystarczającym stopniu” koszty poniesione przez tego producenta w celu produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Instytucja ta nie jest zatem uprawniona do sprawdzenia, czy zapisy księgowe danego producenta stosownie odzwierciedlają pewne hipotetyczne koszty, które mogłyby zostać poniesione, gdyby nie nabył on surowca od strony powiązanej. Otóż w niniejszej sprawie z podniesionej w pkt 37 zaskarżonego

wyroku okoliczności, że Jushi sprzedał niedoprzędę z włókien szklanych Hengshi, osiągając zysk, Sąd powinien był wywnioskować, że wszystkie koszty poniesione w celu wytworzenia niedoprzędów z włókien szklanych i materiałów z włókna szklanego zostały prawidłowo uwzględnione w zapisach księgowych Hengshi. W związku z tym Sąd błędnie orzekł, że Komisja słusznie pominęła zapisy księgowe Hengshi w celu ustalenia kosztów produkcji na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- 25 Komisja i Tech-Fab Europe uważają, że zarzut pierwszy należy oddalić jako bezzasadny.

Ocena Trybunału

- 26 W pierwszej kolejności w odniesieniu do argumentu wnoszących odwołanie, zgodnie z którym art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zawiera wyjątek, który należy interpretować w sposób zawężający, należy przypomnieć, że zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego koszty oblicza się zazwyczaj w oparciu o zapisy księgowe przechowywane przez stronę, wobec której toczy się dochodzenie, pod warunkiem że zapisy te są zgodne z zasadami rachunkowości powszechnie przyjętymi w danym kraju oraz zostanie wykazane, że zapisy te właściwie dokumentują koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem.
- 27 Jak wskazał Sąd w pkt 27 zaskarżonego wyroku i jak słusznie podnoszą wnoszący odwołanie, reżim ten stanowi wyjątek od zasady ogólnej, a zatem należy go interpretować w sposób zawężający.
- 28 Niemniej jednak art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie zobowiązuje Komisji do bezwarunkowego zaakceptowania, bez dokonania niezbędnych weryfikacji, informacji zawartych w zapisach księgowych producenta lub eksportera objętego dochodzeniem.
- 29 Jak słusznie przypomniał Sąd w pkt 29 zaskarżonego wyroku, w dziedzinie środków ochrony handlowej instytucje dysponują szerokim zakresem uznania ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać. Wynika z tego, że dokonywana przez sąd Unii kontrola aktów wydawanych przez instytucje w ramach korzystania z tego szerokiego zakresu uznania jest ograniczona do weryfikacji przestrzegania przepisów proceduralnych, materialnej prawidłowości ustalenia okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistych błędów w ocenie tych okoliczności faktycznych lub braku nadużycia władzy. Ta ograniczona kontrola sądowa obejmuje w szczególności wybór między różnymi metodami obliczania marginesu dumpingu i ocenę wartości normalnej produktu (zob. podobnie wyrok z dnia 27 września 2007 r., Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, pkt 40, 41 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 30 W niniejszej sprawie Sąd stwierdził w pkt 34 i 40 zaskarżonego wyroku, że Komisja odeszła od kosztów zapisanych w dokumentacji księgowej strony objętej dochodzeniem, ponieważ ceny surowca wykorzystanego do wytworzenia produktu objętego postępowaniem nie były ustalane w warunkach pełnej konkurencji ze względu na stosunki wewnątrz grupy. Ponadto, jak stwierdziła Komisja w motywie 312 spornego rozporządzenia, ceny, po których Hengshi zakupił niedoprzędę z włókien szklanych od Jushi, były stale i znacznie niższe od cen pobieranych przez Jushi od niezależnych klientów na egipskim rynku krajowym tego samego produktu.
- 31 Wnoszący odwołanie uważają zasadniczo, że wyjątek przewidziany w art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego należy interpretować w ten sposób, że tylko wtedy gdy zapisy księgowe przechowywane przez producenta objętego dochodzeniem nie odzwierciedlają

„odpowiednio i w wystarczającym stopniu” kosztów poniesionych przez tego producenta w celu produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem, Komisja może obliczyć koszty związane z produkcją i sprzedażą w inny sposób niż wyłącznie na podstawie zapisów księgowych danego producenta.

- 32 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy uwzględniać nie tylko brzmienie i cele tego przepisu, lecz także jego kontekst, a także ogół przepisów prawa Unii. Geneza przepisu prawa Unii również może dostarczyć informacji istotnych dla jego wykładni (wyroki: z dnia 10 grudnia 2018 r., *Wightman i in.*, C-621/18, EU:C:2018:999, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 1 października 2019 r., *Planet49*, C-673/17, EU:C:2019:801, pkt 48).
- 33 Co się tyczy celu art. 2 ust. 5 akapity pierwszy i drugi rozporządzenia podstawowego, należy zauważyć, że zmierza on do zapewnienia, by koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu podobnego uwzględnione w ramach obliczania wartości normalnej wspomnianego produktu odzwierciedlały koszty, które producent poniósłby na rynku wewnętrznym kraju wywozu.
- 34 Jeżeli chodzi o kontekst, przepisy art. 2 ust. 1 akapity trzeci i czwarty rozporządzenia podstawowego, które wyraźnie odnoszą się do sytuacji, w jakich stosunki wewnątrz grupy mają wpływ na ceny, służą za podstawę innym przepisom art. 2 dotyczącym ustalenia wartości normalnej, w tym przepisom przewidzianym w art. 2 ust. 5. Brak powtórzenia tych elementów w tymże art. 2 ust. 5 nie oznacza, że prawodawca Unii zamierzał wykluczyć taką sytuację.
- 35 Ponadto należy przypomnieć, że art. 2 ust. 5 rozporządzenia nr 384/96, które rozporządzenie podstawowe uchyliło i zastąpiło, miał zasadniczo takie samo brzmienie jak art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- 36 Tymczasem z motywu 4 rozporządzenia nr 1972/2002, które wprowadziło ten przepis do rozporządzenia nr 384/96, wynika, że prawodawca Unii zamierzał w ten sposób dostarczyć wskazówek w odniesieniu do tego, co należy zrobić, jeśli zapisy księgowe producenta nie odzwierciedlają właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą danego produktu, w szczególności w przypadkach, gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż produktu podobnego nie pozwala na właściwe porównanie. Zgodnie z tym motywem w takich przypadkach odpowiednie dane powinny pochodzić ze źródeł, które nie są dotknięte „takimi zakłóceniami”.
- 37 Wynika z tego, że Komisja powinna mieć możliwość oszacowania kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w szczególności w przypadku, gdy sprzedaż produktu podobnego nie pozwala na właściwe porównanie z powodu zakłóceń.
- 38 W konsekwencji Sąd nie naruszył zakresu art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, orzekając, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie temu, by Komisja odeszła od kosztów zapisanych w dokumentacji księgowej strony objętej dochodzeniem, jeżeli ceny surowca wykorzystanego do wytworzenia produktu objętego postępowaniem nie były ustalane w warunkach pełnej konkurencji ze względu na stosunki wewnątrz grupy.
- 39 W drugiej kolejności wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd nie uwzględnił we właściwy sposób orzecznictwa Organu Rozstrzygania Sporów WTO dotyczącego art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego.

- 40 W tym względzie należy przypomnieć, po pierwsze, że pierwszeństwo umów międzynarodowych zawartych przez Unię przed aktami prawa wtórnego Unii nakazuje interpretowanie tych aktów w sposób możliwie jak najbardziej zgodny z tymi umowami, a po drugie, że Trybunał odniósł się już do sprawozdań zespołu orzekającego WTO lub Organu Apelacyjnego ustanowionego w ramach WTO na poparcie swojej wykładni postanowień porozumień zawartych w załączniku do porozumienia ustanawiającego WTO (zob. podobnie wyrok z dnia 28 kwietnia 2022 r., *Yieh United Steel/Komisja*, C-79/20 P, EU:C:2022:305, pkt 101, 102 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 41 W konsekwencji Sąd słusznie odniósł się w pkt 32 zaskarżonego wyroku do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO w sprawie „Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Argentyny” (WT/DS 473/AB/R), przyjętego w dniu 26 października 2016 r., w którym wyjaśniono w szczególności zakres art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego w celu dokonania wykładni postanowienia zasadniczo identycznego z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w celu potwierdzenia, że ten ostatni przepis nie wyklucza możliwości odejścia przez Komisję od kosztów zapisanych w zapisach księgowych strony objętej dochodzeniem, jeżeli cena surowca użytego do wytworzenia produktu objętego postępowaniem nie jest ustalona w warunkach pełnej konkurencji.
- 42 Wbrew temu, co twierdzą wnoszący odwołanie, z pkt 6.33 tego sprawozdania wynika bowiem, że można stwierdzić, iż zapisy księgowe nie dokumentują właściwie kosztów związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, jeżeli transakcje dotyczące niektórych składników związanych z produkcją i sprzedażą tego produktu nie mają miejsca w warunkach pełnej konkurencji.
- 43 Z powyższego wynika, że Sąd nie naruszył art. 2 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, orzekając, iż przepis ten nie stoi na przeszkodzie temu, aby Komisja odstąpiła od kosztów wykazanych w dokumentacji księgowej strony objętej dochodzeniem, jeżeli ceny surowca wykorzystanego do wytworzenia produktu objętego postępowaniem nie zostały ustalone w warunkach pełnej konkurencji ze względu na stosunki wewnątrz grupy.
- 44 W świetle powyższych rozważań należy oddalić zarzut pierwszy jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego

- 45 Zarzut drugi, który dotyczy pkt 72–76, 80 i 82–88 zaskarżonego wyroku, dzieli się na dwie części.

W przedmiocie części pierwszej

– Argumentacja stron

- 46 W części pierwszej zarzutu drugiego odwołania wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd w pkt 84 zaskarżonego wyroku błędnie zinterpretował i zastosował art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, uznając, że Komisja mogła zasadnie dostosować koszt niedoprzędów z włókien szklanych Hengshi na „każdej innej stosownej podstawie”. W szczególności Sąd nie uwzględnił zakresu przesłanek stosowania art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którymi Komisja powinna co do zasady dostosować koszty, które nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych tego producenta. Ponieważ przepis ten stanowi, że

jedynie „w przypadku gdy informacje te nie są dostępne lub nie mogą być wykorzystane”, Komisja może oprzeć się na „każdej innej stosownej podstawie”, zasada ta ma charakter wyjątku i podlega z tego względu ścisłej wykładni.

- 47 W tym względzie wnoszący odwołanie podnoszą, że to na podstawie błędnej wykładni tego przepisu Sąd uznał w pkt 86 zaskarżonego wyroku, że chociaż zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego w sytuacji gdy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych zainteresowanej strony, powinny one zostać dostosowane lub ustalone „na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju”, Komisja miała podstawy, aby w tym przypadku dokonać tego obliczenia na „każdej innej stosownej podstawie”, ponieważ koszty innych producentów nie były „porównywalne” między nimi, biorąc pod uwagę stosunki między Jushi i Hengshi oraz strukturę kosztów Jushi, spółki zintegrowanej pionowo. Zdaniem wnoszących odwołanie „porównywalność” kosztów ponoszonych przez innych producentów nie należy do odstępstw od zasady dostosowania kosztów, które nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych, ustanowionej w art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego.
- 48 Naruszenie prawa przez Sąd poprzez uznanie, że Komisja miała podstawy do zastosowania wyjątku z art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego znajduje potwierdzenie w pkt 87 zaskarżonego wyroku. Sąd błędnie uznał w nim bowiem, że bez znaczenia jest fakt, iż Komisja wykorzystwała koszty ogólne i zysk Jushi ze sprzedaży krajowej materiałów z włókien szklanych w celu konstruowania wartości normalnej materiałów z włókien szklanych Hengshi zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, z uwagi na to, że art. 2 ust. 5 tego rozporządzenia dotyczy innej kwestii. Tymczasem przepisy te dotyczą tej samej kwestii, a mianowicie określenia elementów kosztów, które należy wykorzystać do konstruowania wartości normalnej. W rezultacie powinna istnieć możliwość wykorzystania kosztów produkcji Jushi również na podstawie art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego w celu określenia kosztów produkcji Hengshi.
- 49 Ponadto zdaniem wnoszących odwołanie Sąd powinien był stwierdzić, że koszt produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi mógł być w prawidłowy sposób wykorzystany w celu ustalenia kosztów produkcji Hengshi na podstawie art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego. Błędne jest bowiem twierdzenie Sądu, zawarte w pkt 83 zaskarżonego wyroku, że Komisja nie „zaakceptowała” kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi, podczas gdy instytucja ta wykorzystwała własne koszty produkcji materiałów z włókien szklanych wytwarzanych przez Jushi, które obejmowały z definicji koszt produkcji niedoprzędów z włókien szklanych tej spółki, w celu obliczenia jej marginesu dumpingu. Fakt, że Jushi i Hengshi są powiązаныmi podmiotami, nie miał żadnego wpływu na koszty produkcji niedoprzędów z włókien szklanych produkowanych przez Jushi, ponieważ producent ten nie nabył od Hengshi ani surowców, ani materiałów do produkcji.
- 50 Komisja i Tech-Fab Europe uważają, że część pierwszą zarzutu drugiego wnoszących odwołanie należy oddalić jako bezzasadną.

– *Ocena Trybunału*

- 51 Zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego jeżeli koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych zainteresowanej strony, są one dostosowywane lub ustalone na podstawie

kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub, w przypadku gdy takie informacje nie są dostępne lub nie mogą być wykorzystywane, na każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków.

- 52 W niniejszej sprawie Komisja zastosowała ten wyjątek w celu dostosowania kosztów niedoprzędów z włókien szklanych Hengshi, dostosowując te koszty na „każdej innej stosownej podstawie”, zamiast dokonać tego „na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju”, to znaczy na podstawie kosztów poniesionych przez Jushi – która jest jedynym innym producentem niedoprzędów z włókien szklanych w Egipcie – w związku z produkcją wspomnianych niedoprzędów z włókien szklanych.
- 53 Przede wszystkim należy uznać, że Sąd słusznie stwierdził w pkt 79 zaskarżonego wyroku, iż ponieważ decyzja o posłużeniu się „każdą inną stosowną podstawą” wprowadza wyjątek od ogólnej zasady przewidzianej w art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, wyjątek ten należy interpretować w sposób zawężający, jak twierdzą zresztą wnoszący odwołanie na poparcie części pierwszej zarzutu drugiego. W związku z tym, aby odstąpić od zasady, zgodnie z którą jeżeli koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych zainteresowanej strony, są one dostosowane lub ustalone na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju, Komisja jest zobowiązana oprzeć się na dowodach lub przynajmniej na poszlakach pozwalających na ustalenie istnienia czynnika, na podstawie którego dokonuje się dostosowania.
- 54 W niniejszej sprawie Sąd stwierdził w pkt 80 zaskarżonego wyroku, że aby uzasadnić swą decyzję o niewykorzystaniu kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi w celu dostosowania kosztów niedoprzędów z włókien szklanych Hengshi i w konsekwencji o skorzystaniu z innej stosownej podstawy, Komisja powołała się na okoliczności, że Jushi był spółką powiązaną z Hengshi, oraz że Jushi był spółką zintegrowaną pionowo, to znaczy produkującą i zużywającą własne niedoprzędy z włókien szklanych do produkcji materiałów z włókien szklanych, co nie miało miejsca w przypadku Hengshi, który zaopatruje się w niedoprzędy z włókien szklanych u Jushi i u innych powiązanych chińskich dostawców w celu produkcji materiałów z włókien szklanych.
- 55 Otóż na podstawie takich ustaleń faktycznych, których wnoszący odwołanie nie kwestionują, Sąd mógł słusznie wywnioskować, że koszty produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi nie mogły zostać wykorzystane przez Komisję w celu dokonania omawianego dostosowania. Jak bowiem stwierdził Sąd w pkt 86 zaskarżonego wyroku, w takich okolicznościach instytucja ta nie mogła uwzględnić tych kosztów, ponieważ Jushi był, w przeciwieństwie do Hengshi, spółką zintegrowaną pionowo. W rezultacie Sąd mógł słusznie orzec, że w świetle tych okoliczności faktycznych Komisja mogła zasadnie pominąć koszty produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi i dokonać dostosowania na „każdej innej stosownej podstawie”.
- 56 Wnoszący odwołanie twierdzą ponadto, że gdyby koszty ogólne i zysk Jushi mogły zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej materiałów z włókien szklanych Hengshi na podstawie art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, koszty produkcji Jushi mogłyby również zostać wykorzystane na podstawie art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia kosztów produkcji Hengshi.
- 57 Wbrew temu, co twierdzą wnoszący odwołanie, Sąd nie popełnił błędu w pkt 87 zaskarżonego wyroku, oddalając ten argument ze względu na to, że rozpatrywane przepisy dotyczą różnych kwestii. Sąd przypomniał bowiem słusznie, że art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczy

obliczania kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, podczas gdy art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia odnosi się do obliczenia kosztów ogólnych i zysku opartego na sprzedaży krajowej produktu podobnego w kontekście zwykłego obrotu handlowego. Chodzi o odrębne elementy przy konstruowaniu wartości normalnej.

- 58 Wreszcie, co się tyczy pkt 83 zaskarżonego wyroku, wnoszący odwołanie kwestionują dokonaną przez Sąd ocenę okoliczności faktycznych, zgodnie z którą Komisja nie „zaakceptowała” kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi. Ten błąd w ocenie wynika jasno z przedłożonych Sądowi pism procesowych, w których Komisja stwierdziła, że „własne koszty produkcji Jushi Egypt zostały wykorzystane” do konstruowania wartości normalnej rodzajów produktu niesprzedanych w reprezentatywnych ilościach.
- 59 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału w postępowaniu odwoławczym Trybunał nie jest właściwy do ustalania okoliczności faktycznych ani też co do zasady do badania dowodów, które Sąd przyjął na poparcie tych okoliczności. Skoro bowiem dowody zostały uzyskane w prawidłowy sposób, przy poszanowaniu ogólnych zasad prawa i wymogów proceduralnych dotyczących ciężaru dowodu i postępowania dowodowego, wyłącznie do Sądu należy ocena, jaką wagę należy nadać przedstawionym dowodom, z zastrzeżeniem przypadku ich przeinaczenia (wyrok z dnia 11 stycznia 2024 r., Foz/Rada, C-524/22 P, EU:C:2024:23, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 60 Takie przeinaczenie występuje wówczas, gdy – bez potrzeby przeprowadzania nowych dowodów – ocena dowodów istniejących okazuje się oczywiście błędna. Niemniej takie przeinaczenie musi wynikać w sposób oczywisty z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, bez konieczności dokonywania nowej oceny okoliczności faktycznych i dowodów. Ponadto w sytuacji gdy strona wnosząca odwołanie powołuje się na przeinaczenie dowodów, winna ona dokładnie wskazać, które dowody zostały jej zdaniem przez Sąd przeinaczone, oraz wykazać błędy w analizie, które w jej opinii doprowadziły Sąd do takiego przeinaczenia (wyrok z dnia 11 stycznia 2024 r., Foz/Rada, C-524/22 P, EU:C:2024:23, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 61 W niniejszej sprawie z akt sprawy przedłożonych Trybunałowi wynika, że przy obliczaniu kosztów niedoprzędów z włókien szklanych Hengshi Komisja postanowiła nie wykorzystywać kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi i w związku z tym wykorzystwała inną stosowną podstawę. Tymczasem pismo procesowe przywołane przez wnoszących odwołanie, w którym Komisja stwierdza, że „własne koszty produkcji Jushi Egypt zostały wykorzystane”, odnosi się do kosztów niedoprzędów z włókien szklanych produkowanych nie przez Hengshi, lecz przez Jushi. W tym względzie, jak stwierdził Sąd w pkt 80 zaskarżonego wyroku, do którego wyraźnie odsyła jego pkt 83, Komisja nie zaakceptowała kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych Jushi ze względu na powiązania istniejące między tymi dwiema spółkami, gdyż Jushi, będący jedynym innym producentem materiałów z włókien szklanych w Egipcie, był z jednej strony spółką powiązaną z Hengshi, a z drugiej strony spółką zintegrowaną pionowo, co nie miało miejsca w przypadku Hengshi.
- 62 Tymczasem w tym względzie wnoszący odwołanie ograniczają się do twierdzenia, że ustalenie dokonane przez Sąd w pkt 83 zaskarżonego wyroku jest nieprawidłowe pod względem rzeczowym, nie wskazując w szczególności okoliczności, które zostały przeinaczone przez Sąd, ani nie wykazując błędów w analizie, które w swej ocenie doprowadziły Sąd do takiego przeinaczenia. W związku z tym należy stwierdzić, że wnoszący odwołanie, nie przedstawiając żadnego dowodu uzasadniającego ich twierdzenie o przeinaczeniu omawianych okoliczności faktycznych przez Sąd, nie wywiązali się ze spoczywającego na nich w tym względzie ciężaru dowodu.

63 Należy zatem oddalić ten zarzut szczegółowy.

64 W świetle powyższych rozważań należy oddalić część pierwszą zarzutu drugiego jako bezzasadną.

W przedmiocie części drugiej

– Argumentacja stron

65 Na poparcie części drugiej zarzutu drugiego wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd, po pierwsze, naruszył prawo, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia, a po drugie, niesłusznie uwzględnił powody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem przez tę instytucję. Zdaniem wnoszących odwołanie motyw 331 spornego rozporządzenia nie wyjaśnia, dlaczego Komisja musiała zastosować wyjątek przewidziany w art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia kosztów produkcji Hengshi. Ponadto Komisja nie wyjaśniła w treści spornego rozporządzenia powodu, dla którego z jednej strony przepis ten wprowadza wymóg „porównywalności”, a z drugiej strony Jushi nie był porównywalny z Hengshi, co uzasadniało zastosowanie tego wyjątku. Dopiero po raz pierwszy w odpowiedzi na skargę przed Sądem Komisja przedstawiła powód, dla którego postanowiła skorzystać z wyjątku przewidzianego w art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego.

66 Komisja uważa, że ta część zarzutu drugiego jest, tytułem głównym, bezzasadna, a tytułem ewentualnym – bezskuteczna.

67 Tech-Fab Europe utrzymuje, że część drugą zarzutu drugiego należy oddalić jako bezzasadną.

– Ocena Trybunału

68 Co się tyczy podnoszonego przez wnoszących odwołanie braku uzasadnienia, należy stwierdzić, że z motywu 331 spornego rozporządzenia wynika, iż Komisja wskazała w nim, że po dokonaniu oceny, czy w zapisach księgowych Hengshi właściwie udokumentowano koszty związane z produkcją materiałów z włókien szklanych, stwierdziła ona, iż ceny transferowe za zakup przez Hengshi niedoprzędów z włókien szklanych od Jushi były znacznie niższe w porównaniu z cenami rynkowymi tego samego rodzaju produktów w Egipcie, co oznaczało, że nie były one cenami wolnorynkowymi.

69 Ponieważ Komisja przedstawiła w ten sposób powody, dla których odwołała się do art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, Sąd słusznie orzekł w pkt 76 zaskarżonego wyroku, że zarzut szczegółowy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia należy oddalić.

70 Wreszcie, argument dotyczący porównywalności, który Komisja miałyby przedstawić po raz pierwszy w odpowiedzi na skargę, jest bezskuteczny, ponieważ motyw 331 spornego rozporządzenia zawierał już uzasadnienie zastosowania przez Komisję „innej stosownej podstawy” w rozumieniu wspomnianego art. 2 ust. 5 akapit drugi.

71 W świetle powyższych rozważań część drugą zarzutu drugiego wnoszących odwołanie należy w części oddalić jako bezzasadną, a w części jako bezskuteczną. W konsekwencji zarzut drugi należy oddalić w całości.

W przedmiocie zarzutu trzeciego

Argumentacja stron

- 72 W zarzucie trzecim, który dotyczy pkt 97 i 98 zaskarżonego wyroku, wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd błędnie uznał, iż Komisja nie naruszyła art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nakładając na wnoszących odwołanie ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 20 %, przekraczające margines dumpingu. Na poparcie tego zarzutu podnoszą oni, że z zarzutów szczegółowych podniesionych przez nich w ramach zarzutów pierwszego i drugiego wynika, iż Sąd błędnie uznał, że wnoszący odwołanie nie wykazali, iż Komisja naruszyła prawo lub popełniła oczywiste błędy w ocenie. Sąd naruszył zatem również prawo, uznając, że Komisja nie nałożyła ceł antydumpingowych przekraczających margines dumpingu i że w konsekwencji nie naruszyła art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- 73 Zdaniem Komisji i Tech-Fab Europe zarzut trzeci jest bezskuteczny.

Ocena Trybunału

- 74 Jak podnoszą wnoszący odwołanie, zarzut trzeci zakłada, że zarzuty pierwszy i drugi zostały uznane za zasadne. Ponieważ zaś zarzuty te zostały oddalone, zarzut trzeci, nawet jeśli jest zasadny, nie może sam w sobie prowadzić do uchylecia zaskarżonego wyroku, w związku z czym należy go uznać za bezskuteczny.
- 75 Ponieważ żaden z zarzutów podniesionych przez wnoszących odwołanie na poparcie ich odwołania nie został uwzględniony, odwołanie należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

- 76 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 77 Ponieważ Komisja i Tech-Fab Europe wniosły o obciążenie Hengshi i Jushi kosztami postępowania, a te ostatnie przegrały sprawę, należy obciążyć je, poza ich własnymi kosztami, również kosztami poniesionymi przez Komisję i Tech-Fab Europe.

Z powyższych względów Trybunał (siódma izba) orzeka, co następuje:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i Tech-Fab Europe eV.

Podpisy